

Sygn. akt III Ca 576/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Mieczysław H. Kamiński (sprawozdawca) SSO Agnieszka Skrzekut SSO Tomasz Białka
Protokolant:	insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko: (...) S.A. w W., (...) Bankowi (...) S.A. w W., (...) Sp. z o.o. w G., Bankowi (...) S.A. we W., Bankowi (...) S.A. w W., (...) Sp. z o.o. w W.

o zwolnienie zajętych ruchomości od egzekucji

na skutek apelacji powódki i zażalenia pozwanego Banku (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt I C 971/13

1. oddala apelację powódki oraz zażalenie pozwanego Banku (...) S.A. w W.;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego Banku (...) S.A. w W. kwotę 1 200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

Sygn. akt III Ca 576/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12.05.2014 r. Sąd Rejonowy w Nowym Targu, w częściowym uwzględnieniu powództwa T. W., zwolnił z pod egzekucji ruchomości zajęte przez komornika sądowego w pomieszczeniach zajmowanych przez dłużnika K. Ż. w budynku stanowiącym własność powódki, zaś w pozostałej części żądanie powódki - co do ruchomości zajętych

tego samego dnia w mieszkaniu syna powódki P. W. – oddalił oraz orzekł o kosztach postępowania znosząc je między stronami wzajemnie.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie we wskazanej wyżej części, albowiem jedynie w tym zakresie zeznania powódki i przesłuchanych w sprawie świadków w sposób jednoznaczny wskazywały na to, iż to powódka jest właścicielką zajętych przedmiotów. Z tej przyczyny zwolnieniu od egzekucji prowadzonych przez kilku wierzycieli w odrębnie zarejestrowanych przez komornika postępowaniach podlegały wyłącznie: rozkładana kanapa koloru szarego, kanapa narożna koloru brązowego- skay, telewizor (...) z pilotem, stolik drewniany, stół kuchenny, cztery krzesła, krzesło drewniane, radio (...)elta, kuchenka mikrofalowa i dwa stołki barowe.

Odmienne Sąd Rejonowy ocenił zasadność pozwu w pozostałej części, co do przedmiotów zajętych w mieszkaniu zajmowanym przez dłużnika P. W. wraz z rodziną. Zdaniem Sądu I instancji, powódka w toku czynności dokonywanych przez komornika, w których brała udział, nie zgłaszała co do tych ruchomości żadnych roszczeń, dlatego jej twierdzenia podnoszone w pozwie zostały ocenione jako niewiarygodne, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem powództwa.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniosła powódka, która zaskarżyła go w zakresie oddalenia powództwa – pkt II, zarzucając dokonanie błędnej oceny dowodów, przejawiającej się w korzystnej dla pozwanych interpretacji zgromadzonego materiału dowodowego, a pominięcie przedstawionych przez nią faktur na okoliczność, że łączyła ją z synem P. W. ustna umowa co do ponoszenia przez nią kosztów związanych z wyposażeniem zajmowanego przez niego i jego rodzinę mieszkania, w zamian za prowadzenie przez w/w remontu całego budynku, co potwierdziły również zeznania świadków – P. W. i K. W.. W wyniku zaskarżenia powódka domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zwolnienie od prowadzonej przez wierzycieli egzekucji wszystkich ruchomości objętych pozwem, jakie zajął komornik w trakcie czynności w dniu 23.10.2014 r. oraz zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego.

Ponadto zażalenie na orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu wniósł pozwany Bank (...) S.A. w W., zarzucając naruszenie przepisów art. 98 i 100 k.p.c., poprzez zniesienie wzajemne kosztów postępowania, chociaż, jak pozwany podnosił od początku K. Ż. nie jest dłużnikiem Banku, a więc zwolnienie od egzekucji ruchomości zajętych w wynajmowanym przez niego lokalu nie powinno mieć wpływu na sytuację [procesową w/w pozwanego, w stosunku do którego w całości powództwo zostało oddalone. W wyniku zażalenia Bank (...) S.A. w W. domagał się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I- szej instancji w kwocie 2400 zł oraz przyznania kosztów związanych z zażaleniem według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarówno apelacja powódki, jak i zażalenie pozwanego Banku (...) S.A. w W. okazały się nieskuteczne.

Oceniając skuteczność apelacji stwierdzić należy, że podniesione w niej zarzuty nie mogą odnieść zamierzonego skutku.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu dotyczącego błędnych ustaleń faktycznych oraz dowolnej oceny materiału dowodowego zauważyć należy, że ocenie materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Rejonowy nie można zarzucić dowolności, wybiórczości czy niespójności. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie daje bowiem podstaw do przyjęcia trafności zarzutów dotyczących błędnych ustaleń faktycznych w wyniku niewłaściwej oceny materiału dowodowego. Sąd Rejonowy przeprowadził zawnioskowane dowody. Dokonując ustaleń Sąd I instancji wskazał na jakich dowodach się oparł oraz wyjaśnił, którym z nich dał wiarę, a ocenę tą uzasadnił. W tym zakresie, zdaniem Sądu Okręgowego, nie ma podstaw do zarzucenia przekroczenia zasad swobodnej oceny dowodów. Oceniając dowody przeprowadzono bowiem logiczną argumentację, zaś apelujący w żadnym zakresie skutecznie nie wykazał luk lub nieścisłości w tym rozumowaniu.

Jak niejednokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy w uzasadnieniach swych orzeczeń - ramy swobodnej oceny dowodów muszą być określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Poprawność rozumowania sądu powinna być jednocześnie możliwa do skontrolowania. Zdaniem Sądu Okręgowego ocena dowodów oraz ich rozważenie dokonane przez Sąd I instancji spełnia wskazane wyżej wymogi, dlatego też nie można przypisać temu działaniu cech dowolności.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe, odnosząc się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącej odpowiada rzeczywistości. Niezbędne jest wskazanie przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie sądu w zakresie dokonanej oceny. Apelacja powinna wskazać więc, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez sąd przy analizie przeprowadzonych dowodów, co doprowadziło do stwierdzenia braku ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny co do tego, że działania powódki stanowią wyłącznie próbę pomocy dłużnikowi P. W.. Sąd Rejonowy trafnie zauważył, odmienne zachowanie powódki w trakcie działań komornika, co do ruchomości zajmowanych w pomieszczeniach użytkowanych przez K. Ż. i co do ruchomości zajmowanych w mieszkaniu jej syna P. W.. W chwili zajęcia tych ostatnich, w obecności powódki, nie odnotowano w protokole czynności żadnych jej zastrzeżeń wskazujących na to, iż stanowią one jej własność, a wręcz przeciwnie oświadczyła, że ich właścicielem jest jej syn i jego żona. Całkowicie inaczej powódka zachowała się w odniesieniu do ruchomości zajmowanych przez komornika w pomieszczeniach wynajmowanych przez K. Ż., objętych pierwszym protokołem komornika, od razu oświadczając, iż stanowią one jej własność. Mając na uwadze te okoliczności wskazać należy, że powódka w czasie czynności komornika nie była zdeprimowana i zachowywała się racjonalnie, stąd to jej zachowanie należy uznać, za wiarygodne przyznanie, że nie ona jest właścicielką ruchomości zajmowanych w mieszkaniu dłużnika P. W.. Nie można także w tym kontekście nie zauważyć, że skoro powódka od razu zakwestionowała prawo dłużnika K. Ż. do zajmowanych u niego ruchomości, to nie mogła również nie pamiętać kto jest właścicielem pozostałych rzeczy. Oceniając zaś wiarygodność powołanych na tę okoliczność świadków, nie sposób również nie zauważyć, że uznanie ich wiarygodności stoi w ewidentnej sprzeczności z zachowaniem samej powódki w trakcie prowadzonego przez komornika zajęcia. Uzasadnione są również wątpliwości Sądu co do tego, że skoro dłużnik P. W. prowadząc działalność gospodarczą uzyskiwał dochody pozwalające na prowadzenie gruntownego remontu domu, musiał on jednocześnie korzystać z pomocy matki w wyposażaniu zajmowanego przez siebie i rodzinę mieszkania. Z tych wszystkich powodów nie można również uznać prawdziwości twierdzeń powódki co do zawartej pomiędzy nią a synem P. ustnej umowy, co do tego, że to ona właśnie będzie ponosić koszty związane z zakupem wyposażenia mieszkania swego syna. Przedłożone w sprawie faktury nie odnoszą się zaś do zakupu ruchomości zajętych przez komornika, ale do nabywania materiałów budowlanych, z tej przyczyny w kontekście wszystkich przytoczonych okoliczności nie stanowią żadnego potwierdzenia prezentowanego w pozwie i apelacji stanowiska powódki.

Z tych przyczyn apelacja nie mogła zostać uwzględniona, aczkolwiek zauważyć należy, że Sąd Rejonowy prowadząc postępowanie pominął stanowiska procesowe pozwanych, a to (...). S.A. Centrum (...) oraz Banku (...) S.A., które w złożonych pismach procesowych uznały żądanie pozwu w całości, co winno skutkować zwolnieniem wszystkich zajętych przez komornika ruchomości od egzekucji prowadzonych przez nich pod sygnaturami odpowiednio Km (...) i Km (...) oraz Km (...). Niemniej jednak w wyniku apelacji Sąd Okręgowy nie może zmienić zaskarżonego orzeczenia, albowiem brak jest zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a to art. 213 §2 k.p.c., który jako zarzut procesowy może być brany pod uwagę jedynie w przypadku jego podniesienia.

Odnosząc się do zasadności zażalenia pozwanego zauważyć trzeba również, że Sąd Rejonowy bezkrytycznie i w sposób jednakowy potraktował wszystkie prowadzone egzekucje, bez rozróżnienia przeciwko komu są skierowane tytuły wykonawcze na podstawie których poszczególne postępowania się toczą. Z tej przyczyny, aczkolwiek przyznać należy trafność twierdzeń pozwanego Banku (...) S.A. w W., że K. Ż. nie jest dłużnikiem tego banku, to jednak w

ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać trafności zażalenia. Koszty postępowania są bowiem emanacją wyniku jego zakończenia. Ustawodawca w tym zakresie w pierwszej kolejności nakazuje więc stosować zasadę związaną ze skutkiem wynikającym z rozstrzygnięcia. W tym zaś zakresie w treści wyroku Sądu Rejonowego w pkt I znajduje się również zwolnienie ruchomości od egzekucji prowadzonej w sprawie Km (...), toczącej się z wniosku żalącego. Zaskarżenie przez Bank pkt III dotyczącego samych kosztów nie uprawnia Sądu do ingerencji w treść wskazanego pkt I, który zarówno z uwagi na zakres i kierunek zaskarżenia przez powódkę nie podlega ocenie w trybie apelacyjnym. Tak więc z uwagi na treść prawomocnego orzeczenia wynikającego z pkt I żalący nie jest stroną, która postępowanie w niniejszej sprawie wygrała w całości. Z tych też powodów zastosowanie przez Sąd zniesienia kosztów postępowania przed sądem I instancji.

Z przytoczonych względów Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki i zażalenie pozwanego Banku (...) S.A. w W., na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

(...)